

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: J. K.
bytem x
zastoupený JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, odbor agend řidičů
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2022 č. j. MD-24370/2022-160/4

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 25. 1. 2022 č. j. MHMP 137424/2022/Muh.
2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále také „zákon o silničním provozu“). Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byla žalobci dle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu

v souvislosti s ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce ve výši 1 000 Kč.

3. Žalobce ve své žalobě namítal, že správní orgány nezákonně odložily řízení o přestupku řidiče a zahájily řízení provozovatelem vozidla. Za nezákonné považoval i následné zahájení řízení s provozovatelem vozidla, neboť poskytl dostatečné množství věrohodných údajů k identifikaci přestupce.
4. Dále žalobce v žalobě namítal, že obecní policie v rozporu s ust. § 24b zákona č. 533/1991 Sb., České národní rady o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“) nezveřejnila informaci o zřízení těchto systémů. Poukázal rovněž na to, že jeho zástupci je známo, že žalovaný v jiném rozhodnutí (ze dne 8. 4. 2022, č.j. MD-11553/2022-160/3) uvedl, že „*silniční úsekové rychloměry jsou ve vlastnictví hlavního města Prahy, které sice pověřilo správou tohoto zařízení Technickou správou komunikací hl. m. Prahy, avšak měření rychlosti provádí Městská policie hlavního města Prahy. Měření rychlosti a vyhodnocování záznamů ze silničních úsekových rychloměrů tedy provádí strážníci Městské policie hlavního města Prahy, a to v souladu s § 79a zákona o silničním provozu.*“ Z uvedeného dle žalobce vyplývá, že měření rychlosti provádí Technická správa komunikací hl. m. Prahy, nikoliv Městská policie hlavního města Prahy. U automatizovaného měřicího zařízení provádí měření rychlosti ten, kdo fakticky měřicí zařízení nastaví a uvede do provozu, neboť to již nadále pracuje samo v automatizovaném režimu. Tímto subjektem je dle žalovaného Technická správa komunikací hl. m. Prahy. Za nesmyslné považoval tvrzení, že „měření rychlosti provádí Městská policie hlavního města Prahy“ – nebylo mu jasné, v čem by ono „provádění měření“ mělo spočívat. Proto dle žalobce došlo k porušení ust. § 79a zákona o silničním provozu, které za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích svěruje činnost spočívající v měření rychlosti vozidel pouze policii a na obecní policii.
5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě konstatoval, že obdobné námitky žalobce uplatňoval již jako námitky odvolací, pročez se jimi zabýval a vypořádal je v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které odkázal. Měl za to, že námitky jsou nedůvodné, a proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. V replice žalobce konstatoval, že považuje za nepřezkoumatelné tvrzení žalovaného, že žalobce uplatnil obecně známé námitky a žalovaný z úřední praxe ví, že se nezakládají na pravdě. S ohledem na uvedené setrval na svých žalobních tvrzeních.
7. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
8. Při jednání konaném před zdejším soudem dne 30. 1. 2024 žalovaný setrval na svých právních názorech a procesních stanoviscích, žalobce se z jednání omluvil a vyslovil souhlas s projednáním věci v jeho nepřítomnosti. Soud provedl při jednání k důkazu vybrané pasáže smlouvy o zajištění správy majetku a o výkonu dalších činností uzavřené mezi Technickou správou komunikací hl. m. Prahy a Hlavním městem Praha včetně přílohy č. 2 této smlouvy.

9. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: výstup ze silničního rychloměru, ověřovací list metrologického střediska, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 137424/2022/Muh ze dne 25. 1. 2022, odvolání žalobce ze dne 20. 2. 2022 včetně doplnění ze dne 16. 4. 2022, žalobou napadené rozhodnutí č. j. MD-24370/2022-160/4 ze dne 26. 7. 2022.
10. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 20. 7. 2021 ve 20:57 hod blíže nezjištěný řidič řídil motorového vozidlo značky BMW, registrační značky x, v křižovatce ulic Spořilovská X Hlavní, ve směru jízdy do centra, v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 415030, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost, která byla v daném místě stanovena dopravní značkou č. B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ s vyobrazením číslíce 50, když jel rychlostí 92km/h, čímž vzniklo podezření ze spáchání přestupku dle ust. §125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu.
11. Správní orgán prvního stupně vyzval provozovatele vozidla, tj. žalobce k podání vysvětlení za účelem prověření oznámení o přestupku. Žalobce k výzvě správního orgánu sdělil, že řidičem vozidla byl p. D. K. Správní orgán prvního stupně následně vyzval p. D. K. k podání nezbytného vysvětlení. Výzvu zaslal správní orgán jak na trvalou adresu uvedené osoby (písemnosti ze dne 19. 8. 2021 a dne 1. 10. 2021), tak na doručovací adresu, kde byla zásilka dne 3. 9. 2021 doručena fikcí. Přesto učinil správní orgán opakovaný pokus o doručení na doručovací adresu, v daném případě se zásilka vrátila jako nedoručená s poznámkou, že adresát nemá domovní schránku. Proto přistoupil správní orgán prvního stupně k lustraci osoby D. K., avšak bezúspěšně. Správní orgán prvního stupně proto odložil věc přestupku řidiče, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
12. Správní orgán prvního stupně dne 8. 11. 2021 vyhotovil příkaz o uložení pokuty č. j. MHMP 18009958/2021/Muh, kterým shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 5 000 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce podal proti příkazu odpor, tak správní orgán ve věci nařídil ústní jednání na den 20. 1. 2022. Žalobce se k ústnímu jednání bez náležité omluvy nedostavil a jednání tak proběhlo v jeho nepřítomnosti. Správní orgán prvního stupně následně dne 25. 1. 2022 vydal své rozhodnutí č. j. MHMP 137424/2022/Muh, kterým shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125f odst 1 zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 5 000 Kč. Žalobce podal dne 20. 2. 2022 odvolání, které dne 16. 4. 2022 doplnil. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
13. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
14. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
15. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu *za přestupek se uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 1 až 3, písm. e) bodů 2 až 4 a 6, písm. f) bodů 2, 7, 10 a 11, písm. j) a podle odstavce 2.*
16. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu *při řízení vozidla fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h-1 a více nebo mimo obec o 50 km.h-1 a více,*

17. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
18. Podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu *za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč.*
19. Zdejší soud nepovažuje za důvodnou námitku nesplnění podmínek pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla uplatněnou žalobcem v rámci prvního žalobního bodu. Je na správním orgánu, aby na základě informací, kterými disponuje, posoudil, zda jsou důvody pro zahájení řízení o přestupku s žalobcem jako provozovatelem vozidla nebo s jinou osobou jako řidičem. Správní orgán prvního stupně vyzval žalobce ke sdělení údajů o totožnosti řidiče předmětného vozidla v době spáchání přestupku. Žalobce správnímu orgánu sdělil, že dne 20. 7. 2021 vozidlo řídil p. D. K. Správní orgán následně učinil opakovaně pokusy o doručení výzvy k podání nezbytného vysvětlení: Dvakrát zaslal zásilku na adresu trvalého bydliště dané osoby na Slovensku, v tomto případě se zásilky vrátily správnímu orgánu prvního stupně jako nedoručené. Správní orgán prvního stupně rovněž zaslal zásilku na doručovací adresu p. D. K. v České republice, tato zásilka byla doručena dne 3. 9. 2021 fikcí, proto učinil správní orgán první stupně opakovaný pokus o doručení, zásilka se vrátila s poznámkou, že adresát nemá domovní schránku. Následně správní orgán provedl lustraci dané osoby, avšak tato byla neúspěšná.
20. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, mimo jiné uvedl: „*Pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích, nebo dochází-li k řetězení označených osob (označený řidič označí dalšího řidiče atd.), je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt.*“ Obdobně v rozsudku ze dne 9. 2. 2017, č. j. 1 As 301/2016 – 58, Nejvyšší správní soud konstatoval: „*Budou-li mít správní orgány reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit. Pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích, nebo dochází-li k řetězení označených osob, je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt.*“
21. Správní orgán prvního stupně tedy postupoval řádně, když se nejprve pokusil zjistit skutečného řidiče podle údajů, které mu poskytl žalobce, avšak ani po vyčerpání všech dostupných možností se mu nepodařilo skutečného řidiče identifikovat, a proto přistoupil k vedení řízení s žalobcem jako provozovatelem vozidla. Vyjma sdělení, které žalobce učinil, neposkytl správnímu orgánu prvního stupně žádnou informaci či doklad, ze kterých by bylo možné uzavřít, že p. D. K. v době spáchání přestupku vozidlo žalobce skutečně řídil, daná skutečnost, tak zůstala pouze v rovině tvrzení a správní orgán prvního stupně tak nemohl zahájit řízení ve věci přestupku řidiče s p. D. K.
22. Správní orgán prvního stupně učinil nezbytné kroky ve smyslu ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu a věc následně zastavil, neboť se mu nepodařilo zjistit pachatele přestupku.

Podle citovaného ustanovení platí, že potom, co správní orgán tyto nezbytné kroky učiní a věc odloží nebo řízení zastaví, projedná přestupek provozovatele vozidla (srov. k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2017, č. j. 8 As 146/2016 - 29, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 14. 6. 2019, č. j. 2 As 158/2018 - 40). Postup správního orgánu prvního stupně vyhodnotil zdejší soud jako zcela správný.

23. Žalobce v dalším žalobním bodě namítal, že informace o stálém automatizovaném technickém systému nebyla ze strany městské policie v rozporu s ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii zveřejněna. K dané námitce soud uvádí, že ve správním spise se nachází výtisk screenshotu webové stránky www.dopravniinfo.cz (pozn. soudu – označení old.dopravniinfo.cz na výtisku screenshotu uvedeno s ohledem na přechod serveru na novou verzi stránek – srov. mj. možnost „přejít na novou verzi“ na horní liště screenshotu). Městská policie hlavního města Prahy pro účely zveřejnění informací o stálých automatizovaných technických systémech spolupracuje s Národním dopravním informačním centrem (pozn. soudu – jedná se o operační pracoviště provozované na základě rozhodnutí Vlády ČR č. 590 ze dne 18. 5. 2005 a v souladu s §124 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů Ředitelstvím silnicí a dálnic ČR), které předmětné informace zveřejňuje na webové stránce www.dopravniinfo.cz. Ze screenshotu obrazovky webové stránky www.dopravniinfo.cz (č.l. 6 správního spisu) se podává, že informace o umístění stálého automatizovaného technického systému pro měření rychlosti jízdy v křižovatce ulic Spořilovská X Hlavní, ve směru jízdy do centra (úsek označený jako „Spořilovská směr centrum“) je zde zveřejněna, a to od 10. 12. 2015. Ze shora uvedeného důkazu, který obstaral správní orgán prvního stupně, plyne, že informace o umístění stálého automatizovaného technického systému pro měření rychlosti jízdy v křižovatce ulic Spořilovská X Hlavní, ve směru jízdy do centra byla zveřejněna v době předcházející žalobci vytýkanému přestupkovému jednání, který tak měl poměrně širokou možnost seznámit se s umístěním tohoto technického systému ještě předtím, že došlo k jeho přestupkovému jednání. Zveřejnění na webové stránce www.dopravniinfo.cz, hodnotí soud jako vhodné a široké veřejnosti bez omezení dostupné a přehledné. Proto má soud za to, že zde byly zcela naplněny požadavky ust. § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, když Městská policie hlavního města Prahy prostřednictvím Národního dopravního informačního centra splnila svoji povinnost vhodným způsobem uveřejnit informaci o předmětném automatizovaném technickém systému.
24. Co se týče námítky žalobce v tom směru, že soukromoprávní subjekt, kterým je zde obchodní společnost Technická správa komunikací hl. m. Prahy a.s. (dále též jen „TSK“), není oprávněn provozovat automatický technický systém sloužící k automatickému zjišťování přestupků, ani tuto neshledal zdejší soud důvodnou. Je třeba jistě souhlasit s tím, že za současné platné právní úpravy není soukromoprávní subjekt oprávněn provozovat automatický technický systém sloužící k automatickému zjišťování přestupků a zjišťovat tak přestupky, nicméně v tomto případě (a na území hlavního města Prahy obecně) TSK automatický technický systém sloužící k automatickému zjišťování přestupků neprovozuje ani jinak nezjišťuje přestupky. Zdejšímu soudu je z jeho činnosti známo, konkrétně z rozsudku č. j. 20 A 2/2021-167 ze dne 31. 8. 2022, že: *„TSK toliko na základě smlouvy uzavřené s hlavním městem Praha coby vlastníkem předmětného technického systému vykonává jeho technickou správu, tj. potřebný servis v podobě oprav, seřizování, čištění, výměny či údržby. TSK naproti tomu nemá žádný přístup k datům zaznamenaným automatickým technickým systémem a s těmito ani žádným způsobem nenakládá. Tato data jsou automatickým technickým systémem automaticky odesílána ve formě datových balíčků přímo do*

informačního systému Městské policie hlavního města Prahy, kdy následně veškeré úkony spojené se zpracováním informací, vyhodnocením datových balíčků a oznamováním příslušnému správnímu orgánu vykonávají strážníci městské policie s platným osvědčením Ministerstva vnitra. Tato skutková zjištění vyplynula z písemného vyjádření TSK ze dne 4. 8. 2022 č. j. 04082022, z vyjádření Městské policie hl. m. Prahy ze dne 11. 7. 2018, z vyjádření Městské policie hl. m. Prahy formou e-mailové zprávy ze dne 15. srpna 2022, ze Smlouvy o zajištění správy majetku a o výkonu dalších činností uzavřené mezi TSK a Hlavním městem Praha v úplném znění ke dni 21. 12. 2018 a z přílohy č. 2 k této smlouvě obsahující způsob plnění správcovských činností TSK. [...] Co se týče Smlouvy o zajištění správy majetku a o výkonu dalších činností uzavřené mezi TSK a Hlavním městem Praha, z jejího čl. III vyplývá, že účelem smlouvy je řádná a odborná správa, ochrana a rozvoj spravovaného majetku a předmětem smlouvy ze strany TSK je (mimo jiné) poskytovat v souladu s § 9 odst. 3 a 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, řádnou a odbornou správu spravovaného majetku vymezeného v příloze č. 1 smlouvy, a to tak, jak je blíže uvedeno v odst. 3 a 8 tohoto článku, podle plánu realizace a způsobem vymezených v příloze č. 2 smlouvy. Rozsah smlouvené činnosti TSK konkrétně v oblasti měření rychlosti (okamžitého i úsekového) vyplývá z bodu 19. 1 přílohy č. 2 ke Smlouvě o zajištění správy majetku a o výkonu dalších činností uzavřené mezi TSK a Hlavním městem Praha, podle kterého vykonává TSK technickou správu majetku (mimo jiné) sloužícího k okamžitému a úsekovému měření rychlostí, kterážto je podle bodu 19. 1. 2 předmětné přílohy č. 2 realizována zajišťováním funkčnosti tohoto majetku jeho opravami, seřizováním, čištěním, výměnou a údržbou.“ Z výše uvedeného tedy vyplývá, že TSK automatický technický systém sloužící k automatickému zjišťování přestupků neprovozuje, ani s daty jeho prostřednictvím získanými žádným způsobem nedisponuje. Je tedy zřejmé, že nemůže na základě těchto dat zjišťovat a odhalovat přestupky.

25. Z pohledu zjišťování a odhalování přestupků v dopravě lze nepochybně dospět k závěru, že provozovatelem za účelem zjišťování přestupků je právě Městská policie hlavního města Prahy. Pro posouzení důvodnosti uvedeného žalobního bodu je podstatné to, zda v daném případě měřila rychlost Městská policie hl. m. Prahy, a to v souladu s ust. § 79a zákona č. 361/2000 Sb. S ohledem na shora uvedené a s přihlédnutím k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2018 č. j. 10 As 107/2018-36, podle kterého instalaci a nastavení stacionárních měřících zařízení, jakož i údržbu software a hardware těchto zařízení, které jinak užívá obecní policie, mohou provádět třetí osoby. Pokud takováto třetí osoba nemá jakýkoliv hmotný zájem na výsledcích měření stacionárního zařízení, pak lze učinit závěr, že v daném případě měřila rychlost Městská policie hl. m. Prahy, a to v souladu se zákonem. Jakkoli se totiž TSK podílí na údržbě, seřizování či opravách automatických technických systémů sloužících k automatickému zjišťování přestupků, lze s ohledem na vztah mezi TSK a Hlavním městem Praha, kterým se detailně zabýval zdejší soud v rozsudku č. j. 20 A 2/2021-167 ze dne 31. 8. 2022, vyloučit jakoukoli zainteresovanost TSK na výsledcích měření rychlosti, když odměna TSK za zajištění odborné správy vymezeného majetku sestává z fixní částky splatné ve dvanácti měsíčních splátkách a z částky odpovídající vynaloženým nákladům na realizaci odborné správy.
26. Žalobcem odkazovaná judikatura není dle Městského soudu v Praze v rozporu se závěry, ke kterým žalovaný a soud dospěli, nebylo tedy třeba se jí podrobněji zabývat.
27. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

28. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. ledna 2024

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně